

Pasvuoletė

Geriausias gimnazijos laikraštis, nes kol kas vienintelis!

Gargždų „Vaivorykštės“ gimnazijos laikraštis

2018 m.
balandžio 27 d.,
PENKTADIENIS

44 Nr.

„Vaivorykštės“ gimnazijai – 30!

Sveikiname visą Gimnazijos bendruomenę gražaus jubiliejaus proga. Čia įgijome neįkainojamos patirties, labai džiaugiamės savo atliktais darbais ir pasiekimais. Esame laimingi, jog per šiuos ketverius metus tapome tokie artimi ir vieningi.

Gimnazijos bendruomenei linkime toliau eiti tobulėjimo keliu, atrasti ir kurti tai, kas nauja, prasminga. Linkime ugdyti talentus, garsinančius ne tik Gargždų, bet ir Lietuvos vardą. Reikia neužmiršti, kad ilgai išlieka tik tie darbai, kurie yra pasiekti nenusižengiant bendražmogiškoms vertybėms.

XXII laidos abiturientų vardu
Gabija GAGILAITĖ

ŠIAME NUMERYJE:

Gimnazijos direktorei įdomu dirbti
dėl bendrystės (2 psl.)

Tai, kas išlieka po pamokų (3 psl.)

Trisdešimtmetis toje pačioje darbovietėje (4, 5 psl.)

Kūrybinio konkurso darbai (6 psl.)

Gimnazijos direktorei įdomu dirbti dėl bendrystės

Gargždų „Vaivorykštės“ gimnazijai 25-erius metus vadovauja direktorė Irena Pintverytė. Gargždų 3-osios vidurinės duris 1988 m. ji pravėrė kaip rusų kalbos ir literatūros mokytoja, o po ketverių metų išgirdo pasiūlymą užimti mokyklos vadovės pareigas. Tad „Pasuolė“ nusprendė su ja pasikalbėti.

Kas nulėmė, kad sutikote užimti siūlomas pareigas? Kuo ši veikla Jums įdomi?

Kadangi buvau rusų kalbos mokytoja, palapsniui sumažėjo šios užsienio kalbos pamokų. Turėjau vadybinio darbo patirties. Gavusi pasiūlymą užimti direktorės pareigas, pagalvojau: „Kodėl gi ne? Reikia būti drąsiai, išbandyti naujoves, pritaikyti turimą patirtį.“ Mokyklos vadovės pareigos man įdomios, nes tai darbas su žmonėmis – mokytojais, tėvais, mokiniais, bendruomene.

Gimnazijai Jūs vadovaujate 25 metus, gal galite pasidalinti pirmaisiais darbo įspūdžiais?

Pirmaisiais darbo metais buvo iššūkis: kėti supratingumo, tėvų bei mokytojų Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos Švietimo skyrius patikėjo, kad vidurinė mokykla taptų gimnazija (1996 m.). Reikėjo įdėti daug ir kruopštaus bei atsakingo darbo, kad pasiektume tikslą. Manau, kad tai buvo iššūkis ne tik man, visai mokyklos administracijai, bet ir mokiniams bei tėvams, net ir visam

rajonui.

Kokius du ryškiausius pokyčius gimnazijoje Jūs įvardintumėte?

Per mokyklos veiklos trisdešimtmetį pokyčių nemažai. Manau, prasmingiausias pasikeitimas būtų, kad tapome keturmete gimnazija. Na, o tendencingiausias - informacinių technologijų atsiradimas.

Ko palinkėtumėt gimnazijos bendruogal manei šventės proga?

Gražaus jubiliejaus proga norėčiau palinkėti bendrystės. Tegu mūsų „Vaivorykštės“ gimnazija būna lyg šeima, kurioje ir džiaugtųsi, ir problemas spręstų kartu!

Karolina MAJAUSKAITĖ
Nuotrauka iš „Bangos“ archyvo

Tai, kas išlieka po pamokų...

Jaudulio, kurį patiriame pradėję eiti į mokyklą, pirmojo skambučio, kontrolinių, kartėlio gavus dvejetą ir pasididžiavimo dėl sunkiu darbu uždirbtų dešimtukų nepamiršime niekada. Mėgstamiausi mokytojai, pirmosios draugystės ir simpatijos, nepakartojamos akimirkos, praleistos kartu su klasės draugais – visa tai išliks kaip tolimas, bet malonus ir šiltas prisiminimas praėjus net ir daugybei metų po to, kai paskutinį kartą užversime mokyklos duris. Mokykla – tai ne tik knygos ir sąsiuviniai. Tai savęs pažinimo ir brandos laikotarpis, ypač svarbus, nes užaugame kaip asmenybės.

Šiandien minime 30-ąjį „Vaivorykštės“ veiklos jubiliejų. Gimnazija paliko ryškų pėdsaką ne tik mano, bet ir mano vyresniųjų brolio Edvino ir sesės Agnės, kurie šią mokyklą baigė jau prieš 10 metų, gyvenime. Tokį ryškų, kad su dauguma draugų bendrauja iki šiol, o Agnė per Išleistuvių vakarą susipažino su būsimu savo vyru ir dabar kartu augina nuostabią dukrytę.

Tačiau šie dvylika metų buvo (yra) svarbūs net tik mums, bet ir mūsų tėvams. Jie laimingi, kad gimnazijoje jautėmės saugiai, galėjo ir gali matyti, kaip aš ir mano brolis su sese augome, keitėmės, o lankomi būreliai padėjo mums atsiskleisti. Džiaugiasi, kad prisijaukinome meilę mokslui ir jaučiam nuolatinį alkį naujoms žinioms. Vyresnėlių vadovėlius pakeitė knygos, moksliniai žurnalai bei intelektualiniai žaidimai per televiziją. Net kelerius metus iš eilės mūsų šeimos komanda, kartu su buvusiais bendraklasiais dalyvaudavo Gargžduose Roberto Petrausko rengiamuose protmūšiuose. Visi trys dar mokykloje susidomėjome istorija, tad knygų lentynos lūžta nuo įvairių biografijų, istorinių dramų ir romanų. Ekskursijos į įvairiausius Lietuvos kampelius, taip pat ir į tokias užsienio šalis kaip Slovakija, Čekija bei Švedija sužadino aistrą keliauti, pažinti. Gimnazijos popamokinė veikla neaplenkė ir meniškiosios sielos dalelės.

Taigi, „Vaivorykštės“ gimnazijoje ne tik atrandame savo pomėgius bei talentus, bet ir

kuriame tvirtas draugystes ar net šeimą. Dvilykta rugsėjį nuskambėjus skambučiui būsime pasiryžę žengti kitą žingsnį savo gyvenimo taku, tačiau kaskart meilės kupinomis akimis žvelgsime į mokyklos langus.

Solveiga DANIELKUTĖ, IIB kl.

Džiaugiuosi galėdama pasveikinti brangią mūsų „Vaivorykštę“ gražaus jubiliejaus proga!

Mokykla, kuri šiandien skaičiuoja trisdešimtus savo darbo metus, padėjo užaugti ir subręsti mūsų trims dukroms: Rimantei, Valdonei ir šiandieninei abiturientei Algimantei. „Vaivorykštė“ merginoms suteikė pagrindą tolesniems siekiams, sėkmingai veiklai. Ačiū už tai.

Linkiu gimnazijai tolesnio klestėjimo, mokytojų kolektyvui – sėkmės ugdant mūsų vaikus, ramybės ir stiprybės šių dienų permainų aplinkoje, sulaukti greito ir tikro laiko, kai Mokytojo profesija taps prestižinė...

Šiandienos mokiniams linkiu jaunatviško maksimalizmo, nepamirštant nuoširdaus, draugiško tarpusavio bendravimo, kad mokykloje nebūtų aktuali savaitė „Be patyčių“...

Ačiū Jums visiems! Būkime sveiki ir laimingi.

Regina DAUGĖLIENĖ

„Vaivorykštės“ gimnaziją lankė dvi mano dukterys Karolina ir Gabija bei vis dar mokslus tęsia abiturientas sūnus Nojus. Esu iš tų tėvų, kurie mokykloje lankosi tik per tėvų susirinkimus, vaikų ir jų auklėtojų organizuojamus renginius. Galiu sakyti, kad ir tais atvejais pastebima, kokia sukurta estetiška aplinka, kokie vyrauja teigiami tarpusavio santykiai. Atmosfera gimnazijoje man sukeldavo ir dabar sukelia tik jaukumo jausmą. Man ji paliko gerų įspūdžių.

Džiaugiuosi, jog „Vaivorykštėje“ buvo išugdyti trys protingi bei atsakingi žmonės.

Robertas MUKAUSKAS

Trisdešimtmetis toje pačioje darbovietėje

Mokyklos darbo trisdešimtmečio proga svarstėme, kokia ji buvo pirmaisiais veiklos metais, kaip keitėsi, ar yra mokytojų, kurie dirba gimnazijoje nuo pat jos susikūrimo. Sužinojome, kad tokių mokytojų iš tiesų yra. Tad skaitykite interviu!

Ar prisimenate pirmuosius darbo metus „Vaivorykštėje“, tuometinėje Gargždų trečiojoje vidurinėje mokykloje? Kas buvo lengva, o kas sunku?

Muzikos mokytoja metodininkė **Jūratė Surblienė**: Prisimenu. Na, sunku buvo pradėti ką tik parėjus po aukštosios mokyklos, po konservatorijos baigimo, nes praktikos mažokai turėjau ir kol pripratome vieni prie kitų, o paskui jau viskas savaime klostėsi.

Rusų kalbos mokytoja **Aldona Veikšienė**: Taip, puikiai pamenu. Tačiau Gargžduose pradėjau dirbti ne šioje mokykloje, o pirmojoje, dabartinėje „Minijos“ progimnazijoje. Labai gerai pamenu, kai mano tuometiniai auklėtiniai kartu su visais eidavo dirbti į dabartinę „Vaivorykštės“ gimnaziją, kur buvo organizuojamos įvairiausios talkos. Mokslo metų pra-

džia artėjo, o mokykloje nebuvo nieko: nei baldų, nei laiptų, buvo tik pastatytos kopėčios, kuriomis mes su vaikais iš trečio aukšto kibirais ir įvairiausiais neštuvais nešėme visas šiukšles. Va, taip mes visi talkinom ir padėjom statyti šią mokyklą. Taigi aš pradėjau dirbti čia daug anksčiau nei ši mokykla paskelbė mokslo metus.

Istorijos mokytoja **Gražina Pupšienė**: Puikiai atsimenu pirmuosius savo darbo metus mokykloje, kurie iš tikrųjų buvo sunkūs, kadangi tai buvo pradžia, reikėjo viską įkurti, padaryti, sutvarkyti, bet taip pat tai buvo labai įdomu. Patys vaikai geranoriškai prisidėjo prie mokyklos įkūrimo, noriai viską ruošė, tvarkė ir tas entuziazmas tikrai buvo ryškus. Tačiau man pačiai, kaip istorijos mokytojai, sunku buvo tai, jog mokyklos įkūrimo metai sutapo su pirmaisiais Lietuvos nepriklausomybės – Sąjūdžio judėjimo metais. Istorija keitėsi, tad ir vadovėliai nebetiko, o naujų tuo metu nebuvo, todėl teko kažkaip verstis. Na, sakyčiau ir pati mokykla yra susijusi su nepriklausomybe, tokia nauja, laisva.

Nukelta į 5 psl.

Atkelta iš 4 psl.

Kas per trisdešimt mokyklos veiklos metų Jums atrodo ryškiausiai pasikeitę?

Jūratė Surblienė: Aišku, kad pirmiausia pati mokykla – iš vidurinės mokyklos tapo gimnazija, nebeliko pradinių klasių, nebeliko vidurinių klasių, tai buvo labai didelis pokytis. Ir pamokų dėstymas, nes pirmoje klasėje ateina naujų mokinių, turi juos spėti pažinti, rasti būdų su jais susibendrauti, atskirti talentus, ką jie geba, kurie dainuoja, kurie groja. Kiti dar ir nedrįsta pasirodyti, o kol pažįsti – praeina pusė metų ar net ir metai. Tas laiko tarpas yra labai mažas, o kai nuo pradinių žinai, ką jie moka, ko iš jų galima tikėtis – gebi daugiau su mokiniais pasiekti.

Aldona Veikšienė: Aš pasenau (juokdamasi atsakė mokytoja). Mano manymu, niekas labai ryškiai nepasikeitė, ir dabar viskas yra labai gerai. Na, gal šiek tiek pasikeitė mokiniai.

Mano akimis, dabar jie yra geresni. Seniau tarp mokinių būdavo daug barnių, reikėdavo kviesti tėvus, eiti pas direktorių...Tiesa, per mano darbo metus pasikeitė direktorė, nes seniau buvo direktorius, ir labai griežtas, ir labai geras.

Gražina Pupšienė: Daug kas keitėsi. Pati mokykla, kuri buvo trečioji vidurinė, tapo gimnazija. Puikiai pamenu, kaip siekėme gimnazijos vardo, kaip buvo pradėta nuo dailės pamokų sustiprinimo, po to pereita prie humanitarinių gimnazijos klasių, paskui prie realinių. Keitėsi ir patys vaikai, jų požiūris. Pačioje pradžioje mokykloje nebuvo kopijuoklių, kompiuterių, o dabar mes viską turim – informacijos paieška palengvėjo. Iš tiesų, kartu su Lietuva keitėsi ir švietimas. Patys žmonės keitėmės, daug ką supratom.

Prabėgo trisdešimt metų. Jūs nepakeitėte nei darbo pobūdžio, nei darbo vietės, kas nulėmė tokį pastovumą?

Jūratė Surblienė: Daug kartų žadėjau bėgti iš mokyklos, bet kažkaip vis likdavau. Sakiau – atidirbsiu privalomus trejus metus ir eisiu iš mokyklos kuo greičiau, bet metai labai greit pralekė ir net nepajutau, kaip jau trys su nuliu.

Aldona Veikšienė: Na, aš labai myliu vaikus, neįsivaizduoju, kaip galėčiau dirbti su suaugusiais.

Gražina Pupšienė: Manau, kad atsakingas požiūris į atliekamą darbą bei gebėjimas prisitaikyti, rasti kompromisų nulėmė, kad aš nebuvau priversta keisti darbo.

Ko palinkėtumėte „Vaivorykštės“ bendruomenei gyvavimo trisdešimtmečio proga?

Jūratė Surblienė: Linkiu darnaus bendradarbiavimo, kad mokiniai mokytųsi, o mokytojai mokytų.

Aldona Veikšienė: Norėčiau palinkėti išmokti bendrauti taip šiltai, draugiškai ir jaukiai, kaip mes bendravome pačioje pradžioje ir stengtis suprasti vieniems kitus. Dabar tarp mokytojų ir mokinių ryšys yra labai šiltas, tačiau mokytojai vieni su kitais galėtų nuoširdžiau bendrauti.

Gražina Pupšienė: Norisi palinkėti, kad išliktume tokie, kokie buvome pradžioje, kokie esame. Kad iš tikrųjų mylėtumėme vaikus, mėgtume savo darbą. Na, kad ir pati „Vaivorykštė“ eitų į priekį, stiprėtų, augtų, kad būtų nuolat besikeičianti, prie naujovių prisitaikanti mokykla.

Linkime mokytojams toliau dirbti gimnazijoje ir kurti jaukią aplinką.

**Charlotte Gedile GIRGZDIS,
Julija REIMONTAITĖ,
Erika VYŠNIAUSKAITĖ**

Kūrybinio konkurso darbai

Gargždų „Vaivorykštės“ gimnazijos laikraštis

Pasuolė

Leidžia „Informacijos
sklaidos klubas“

KLUBO NARIAI:

**Charlotte Gedile
GIRGZDIS,**

Gintarė LAMSODYTĖ,

Julija REIMONTAITĖ,

Erika VYŠNIAUSKAITĖ,

Karolina MAJAUSKAITĖ,

Indrė BŪDVYTYTĖ,

Deimantė LAJAUSKAITĖ,

Greta LITVINAITĖ,

Danielius EINIKIS,

Aušrinė TVERSKYTĖ,

Robertas MACIUS,

Vadovė **Zofija**

VAITKUVIENĖ

„Vaivorykštė“ – jėga,
Geriausia mokykla,
Ji tikras pavyzdys –
Ne vienas pasakys.

Nailas GINDRĖNAS, Ia

„Vaivorykštėj“ šaunu,
Didžių darbų nuveikti aš galiu!
„Vaivorykštėj“ smagu,
Išmokti ir Jus kviečiu!

Deimantė LAJAUSKAITĖ, Iie

Kviečiu kartu
keliaut „Vaivorykštės“ taku,
nes čia, draugų būry, išmoksi
daug vertingų gyvenimiškų
pamokų!

Deimantė KOJELYTĖ, IIf

Atsakingi ir atidūs
Lanko mūsų šią mokyklą,
Pasisemsim daug žinių
Ir laimėjimų didžių!

Jokūbas KARNAUSKAS, IIIf

Atsipūsk nuo darbų, ateik
prisiminti „Vaivorykštės“
spalvų!

Rokas KAZLAUSKAS, IIIa

„Vaivorykštė“ – antri namai,
Užėikite, visi vaikai!

Greta MOLIAKOVAITĖ, IIIc

„Vaivorykštė“ mūsų spalvinga,
Nuotaikinga ir protinga!
Čia atėjęs nesuklysi
Ir gyvenime nepasiklysi.

Margarita MOCKUTĖ, IIIc

„Vaivorykštė“ – mokslo
šventovė,
Ji ugdo mano dorovę,
Su ja jokios audros nebaisios,
Ateik ir keliausim kartu!

Linas ARCIŠAUSKAS, IIIe

Jeigu nori tapt geriausiu,
rinkis „Vaiva“, neprašausi!

Saulė RIMKEVIČIŪTĖ, IIIg

Ei, jaunuoli, kurgi tu?
Aš mielai tave kviečiu
Pajaut mokslą širdimi
Po „Vaivorykštės“ lietumi.

Erika CIRTAUTAITĖ, IIIg

Tavęs čia laukia smagus draugu
būrys,
Kuris tarp mokslo kryžkelių
neleis paklyst.

Į „Vaivorykštės“ gimnaziją Tave
kviečiu,

Tikrąjį pasaulio grožį Tau
atskleisti ketinu!

Ieva ŽEMGULYTĖ, IIIg

Ateik čia, pas mus po
„Vaivorykštės“ juosta, čia niekad
neliūdėsi ir gyvenimo tikslus
ranka pasieksi!

Dovydas PAULIKAS, IVe

Ei, jaunuoli, ar žinai,
Kur geriausi mokiniai?
Eikš į „Vaivorykštę“ ir tu,
Būk geriausias iš visų!

Silvija ŠIMKUTĖ, IVb

Keliauju sau taku,
Į „Vaivorykštę“ skubu
Su labai kilniu tikslu –
Pasiiekti didžiausių aukštumų!

Paulius LIUTIKAS, IVb

Mažo miesto ryškios spalvos
Kviečia trokšti, sužinot,
Kaip „Vaivorykštė“ nušviečia
Protus, širdis visados!

Greta ANDRIEJAUSKAITĖ, IVf

Ei, moksleivi, paklausk:
paukščio mostai dideli.
Siekiai smagūs, neriboti,
galimybės ČIA spalvotos.

Ive mokiniai

Atėjom, išėjom, sugrįšim,
Pokalbiui dar pasiliksime,
Nes buvo tikrai mums smagu
Eiti, „Vaivorykštė“, tavo keliu!

XXI laidos abiturientai

Kai pavasarį pražysta gėlės,
O danguj vien giedros eilės
Drąsiai ženk „Vaivorykštės“
keliu,

Vesiančiu tave mokslo takeliu.

Brigita RAZGAITYTĖ, XXI

laidos absolventė

Vieta, kur mokslas ir juokai,
rasi tik „Vaivorykštėj“!

Haroldas ŽALŪDA, Ie

Jei jūs norite žinių-
Atskubėkite į „Vaivorykštę“
dideliu greičiu!

Pamatysit ne tik naujų žmonių,
Bet ir skaičių, raidelių su kaupiu
Bei gausit pažymių gerų!

Gintarė LAMSODYTĖ, Ia